

Haiti: Kap solidarnosti u zemlji žedi

Nekoliko studenata iz North Hall-a, sveučilišnog centra u Trinidad i Tobagu, provelo je prvi tjedan kolovoza u Port-au-Prince-u u sklopu programa socijalnog angažmana. Oni nikada neće zaboraviti što su tamo vidjeli.

19.10.2010.

Sredinom siječnja, kada smo čuli za potres u Haitiju, zapitali smo se kako

bi mogli pomoći. Izgledalo je da je prvo potrebno prikupiti hranu. Kontaktirali smo nekoliko institucija i razvili plan djelovanja. Nekoliko tjedana studenti koji pohađaju aktivnosti u North Hallu, sveučilišnom centru Opusa Dei, išli su u obližnje supermarketete da ohrabre kupce na doniranje nekih proizvoda, i bili su iznenađeni darežljivšću svih kupaca.

Istovremeno nam je Egwin, koji često putuje u Haiti zbog posla, pružio pogled iz prve ruke na situaciju u Port-au-Princeu. Donio nam je mnoge potresne priče o rasprostranjenome uništenju i pogibijama mnogih ljudi. Predložio nam je da usmjerimo naš godišnji ljetnji program socijalnog angažmana na potrebe Haitija, i doveo nas je u kontakt sa svoja dva haićanska prijatelja, Arneauda i Giscarda.

Morali smo prevladati mnoge prepreke da bi otkrili izvedivi projekt, organizirali smještaj i prikupili novac za putovanje. Prvo smo tražili savjete u međunarodnim organizacijama Crveni Križ i Habitat International. Na kraju smo stupili u kontakt sa časnim sestrama sv. Josipa od Clunya (eng. contacted the St. Joseph of Cluny nuns) u Port-au-Princeu, koje vode mnoge poduhvate tamo uključujući dvije škole i sirotište. Neke od njihovih zgrada su preživjele potres ali druge su potpuno porušene. Bile su sretne prihvatiti našu pomoć i ponudile su nam mjesto za kamp na njihovom zemljištu. Naš plan je postajao stvarnost.

Pripreme su uključivale sakupljanje lijekova, medicinskih materijala i hrane, te nabavka nekoliko šatora. Naša grupa je otišla nakrcana 31. srpnja preko Paname u razrušenu zemlju.

Približavajući se glavnom gradu Haitija u avionu dirnule su nas scene uništenja i ruševina, iako je prošlo skoro pola godine od potresa. Teško je i zamisliti kako je stanje bilo prvog dana.

Prve noći je jako kišilo i naši šatori su bili poplavljeni. Ali prvo mi dopustite da predstavim našu skupinu. Stari smo između 20 i 26 godina. Kwesi je kemijski inženjer sa sveučilišta Zapadnih Indija (eng. University of West Indies). Mikhail je upravo završio strojarstvo. Niko je završio studij agrikulturne ekonomike prije dvije godine i sada radi na svojem magisteriju dok poučava na sveučilištu Zapadnih Indija (UWI). I na kraju Jerome koji studira civilno inženjerstvo. Ah, i ja, učitelj umjetnosti na sveučilištu.

Svako jutro smo se molili prije mise. Poslije brzog doručka, krenuli smo na posao. Naš prvi zadatak je bio

rastavljanje „UNICEF-ovih šatora“ koji više nisu bili potrebni, što je bio zahtjevan posao na žarkom suncu i vlažnom zraku. Također smo izmjerili zemljište za sirotište GPS-om koji je Jerome donio sa sobom. Jerome je uzeo uzorke i slike otpadnog materijala za analizu kada se vratimo u Trinidad, gdje se nadamo napraviti planove za novo sirotište koje bi moglo izdržati ozbiljni potres u budućnosti. Na kraju smo se bavili ličenjem nekoliko nedavno popravljenih soba u školi.

Postao sam dobar prijatelj revnom Haićanskom učitelju umjetnosti u jednoj od škola. Sa njegovom pomoći organizirali smo studentsku umjetničku radionicu i iz nje smo donijeli sa nama 100 slika natrag na Trinidad. Planiramo održati izložbu u umjetničkoj galeriji i prodati svaku sliku za dobru cijenu, te poslati zaradu sirotištu.

U vremenu između radnih seansi imali smo vremena za čitanje duhovnih štiva i svake večeri izmolili krunicu. Molili smo se pogotovo za haićanski narod i njihove velike potrebe.

Mi Trinidadđani nalikujemo na mnogo načina Haićanima. Često dok smo šetali kroz grad ljudi bi nam se obraćali na Kreolskom. Jedan od studenata koji su sudjelovali se prisjeća: „Snaga haićanskih ljudi je zapanjujuća. Poslije potresa, još su se mogli smijati usprkos uništenju. Ali bilo je teško hodati ulicama Port au Princea i vidjeti samo uništene zgrade. Sjećam se žene bez nogu koja se kretala niz ulicu na svojim rukama po užarenom terenu. U Haitiju postoji izražena razlika između bogatih i siromašnih. Bogatstvo je skoncentrirano unutar 1% populacije i većina Haićana vodi svakodnevnu bitku za preživljavanje.“

Vratili smo se doma umorni ali sretni, iako smo znali da je naša pomoć bila samo „kap vode u zemlji žeđi“. Tokom našeg projekta inspirirale su nas riječi sv. Josemarie: „Ja sam mjerim iskrenost brige za druge kroz izraze uslužnog rada, i znam za tisuće studenata u mnogim zemljama koji su odbili stvarati svoje male osobne svijetove. Oni daju sebe drugima kroz svoj profesionalni rad, kojega pokušavaju obaviti ljudskom savršenošću, kroz edukativne poduhvate, kroz aktivnosti socijalne skrbi, mladenačkim i vedrim duhom“.

Erik Feely

North Hall

northhall@gmail.com

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/haiti-kap-solidarnosti-u-
zemlji-zei/](https://opusdei.org/hr-hr/article/haiti-kap-solidarnosti-u-zemlji-zei/) (26.02.2026.)